

ÁMOSŮV LIST

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

Ročník V.; číslo 1; Listopad 2017

Projekty, Memoriál, „Za školou“, Naši nejmenší, Slohově-literární koutek, Střípky ze ŠD, Seriály, Zábavníček

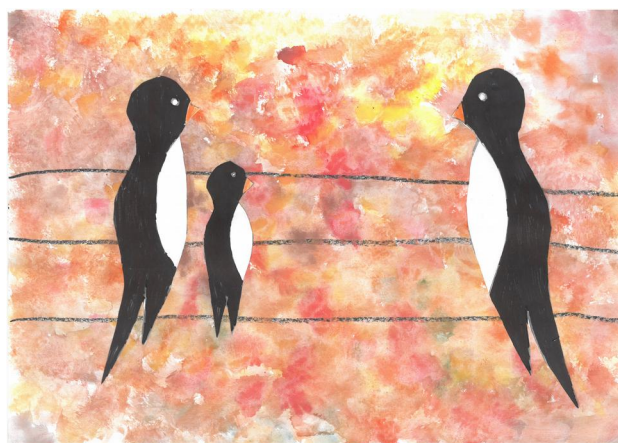
Marie Kondlerová, I. třída

Elen Španělová, I. třída

Barevný podzim v první třídě

Marie Kondlerová, I. třída

Anna Mokrá, I. třída

Pavel Burda, I. třída

Jasmína Dohnalová, I. třída

Adriana Piknová, I. třída

Zprávičky ze dvojky

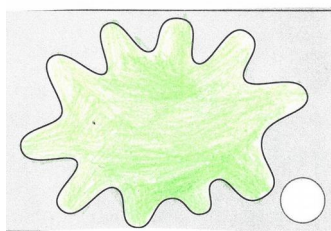
Hurá, tak jsme zase zpět ve škole, už nejsme Ti nejmenší! Jsme druháci. Máme za sebou první měsíc ve škole, který je ve znamení opakování učiva z první třídy. Musíme hodně číst, neboť se nám některá písmenka pletou a některá slova si vymýšlíme. Ale každým dnem je to lepší a lepší. Nejlépe se nám daří psaní diktátů.

Máme nový předmět – ANGLIČTINU. Ta nás také moc baví, už umíme vyjmenovat základní barvy a také se představit.

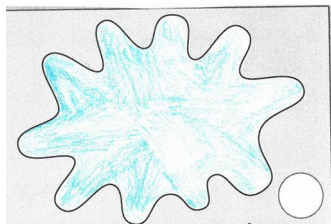
pokračování na straně 3

Zprávičky ze dvojky

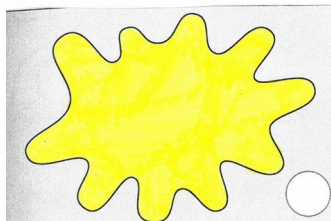
pokračování ze strany 2

green

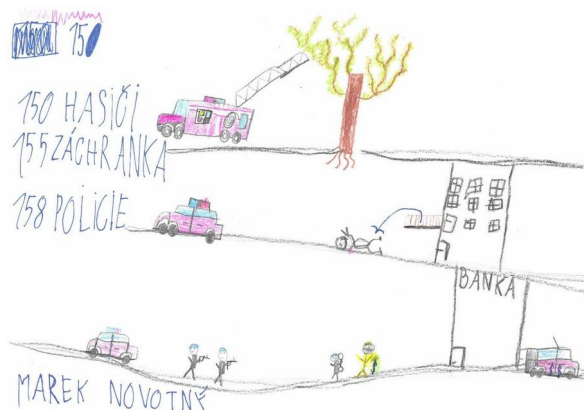
blue

yellow

Dne 10. 10. jsme měli ve škole preventivní výukový program: Hasík. Přijel k nám pan hasič ze Židlochovic. Společně jsme si povídali o hasičích, jejich práci. Nacvičovali jsme fik-

tivní telefonní rozhovor s operátorem. To pro případ, že se ocitneme v místě, kde se něco přihodilo.

Marek Novotný, II. třída

Naši paní učitelku jsme přestrojili za hasiče, měla na sobě cca 20 kg výstroje. A to neměla hasičské boty a rukavice!

Také jsme plnili úkoly ve skupinkách a učili jsme se reagovat na různé situace, které se nám mohou přihodit u táboráku. Už víme, kdy je oheň dobrý a kdy škodí.

Aneta Adamcová

Podzim v Třet'ákové

Podzim

Bílé mraky létají po nebi,
 barevné listí padá na zem.
 Na podzim vlaštovky odlétají,
 vrací se s průšším jarem.

Jan Vilda

Jáchym Hofman, III. třída

Jak se píší pohádky ve druhé třídě

O mlsném chobotu
 Tereza Lovecká - 2. třída
 Byl jednou jeden slon. Tomu
 říkali Mlsný. A ten kromě
 rád mlsal. Jednou si koupil
 2 pytle sladkostí. Poslal ho sygu,
 který se jmenoval Indián. A ten
 se zeptal: „Pro koho neseš ty sladko-
 sti?“ „Pro tebe,“ říká slon. „Pro dělá se
 se mnou prosím.“ „Ne,“ řekl Mlsný.
 chobot. A pak se všechno

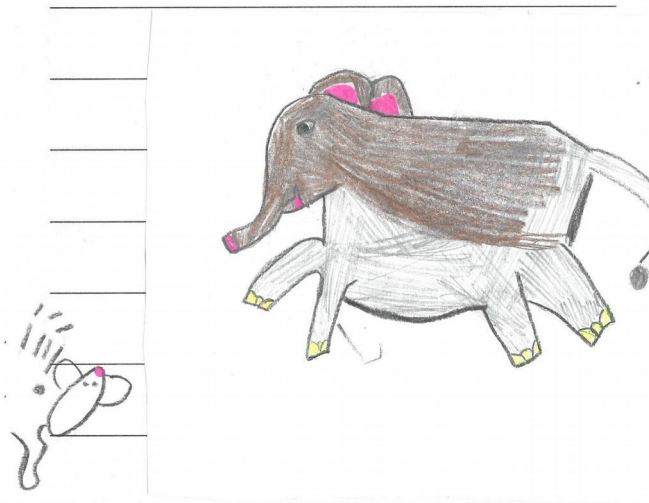
sněd. Rozbolelo ho straš-
 ně břicho. A od té doby se
 serošími dělí.

O mlsném chobotu.
 Klára Ficová - 2. třída

Byl jeden chlapík.
 Ten měl skůň. Když do
 ní vstoupil, byl ro pravečku.
 Šel a šel a najednou před
 ním stál mamuš. Ten
 hledal rovnou něco ^{ku} snědku.
 Uviděl malou myš.
 Mamuš šel za ní.

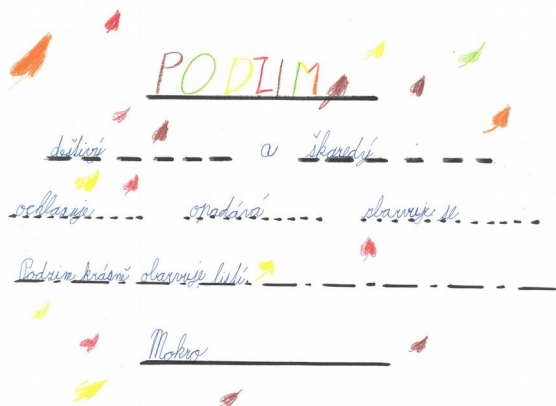
Ale nesnědl ji, skama-
 rástili se.

Podzimní pětílístek

V rámci jedné z hodin jazyka českého jsme si udělali s třetíáky náš první Pětílístek, a to právě na téma PODZIM. Jedná se o jednoduchou aktivitu, pomocí které jsme si shrnuli spoustu informací, které o podzimu víme. Tato aktivita mimo jiné pomáhá rozvíjet naši slovní zásobu, ale také cvičí paměť. Schéma pětílístku: 1) jednoslovný námět (podstatné jméno), 2) jaký námět je (2 přídavná jména), 3) dějová složka námětu (3 slovesa), 4) věta vztahující se k tématu, 5) synonymum nebo asociace k tématu.

Pavčina Jouklová

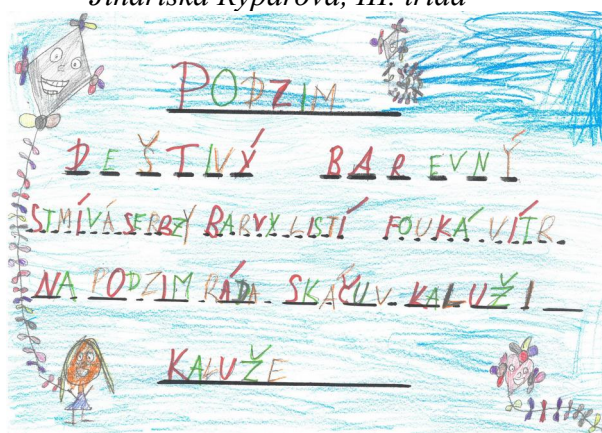
Eva Ryšavá, III. třída

Jindřiška Rýparová, III. třída

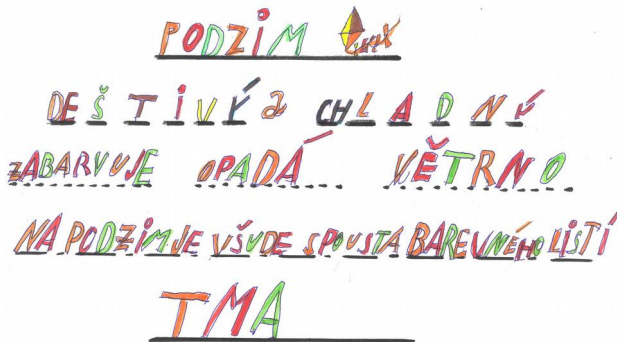
Lenka Rosenbachová, III. třída

Eliška Svobodová, III. třída

Kristián Stuchlík, III. třída

Miroslav Nechmač, III. třída

Čtvrtáci v České televizi

Přijeli jsme do České televize o něco dříve, takže jsme vyplnili čekání návštěvou bufetu, kde jsme se nasvačili. Pak začala prohlídka. V šatně jsme si odložili věci a šli do maskérny. Viděli jsme paní moderátorku z Událostí v regionech, jak ji líčí a češou. Dál jsme přešli do kostymérny, kde jsou připraveny kostýmy, boty a šperky pro moderátory. Když jsme vyšli z kostymérny, pokračovali jsme dále v zajímavé pouti. Ocitli jsme se v menším skladu kulisy. Odtud jsme přešli do studia Dobrého rána, kde jsme si mohli vyzkoušet role moderátorů i hostů. Následovalo studio AZ kvízu, které bylo moc zajímavé. Byly tam dva pulty a na nich tlačítka pro soutěžící. Nesmím zapomenout na otáčecí kulisy, které vidíme v televizi na pozadí za soutěžícími. Otáčí se podle toho, jestli se natáčí AZ kvíz junior nebo pro dospělé. Potkali jsme se s několika zaměstnanci a dokonce s jedním pánem, který měl na starosti počítač a další důležité vybavení. Naše prohlídka končila ve studiu, kde se odehrávají všechny zprávy, které se

z Brna vysílají. Je zde moderátorský pult, čtecí zařízení a panely, pomocí nichž se vysílají obrazové zprávy.

Prohlídka byla moc prima, všechny nás bavila a jme rádi, že jsme mohli vidět spoustu zajímavých věcí.

Matyáš Mokrý, Julián Polášek, Patrik Brandejs, Tomáš Holfeuer, IV. třída

Výlet do divadla

Dne 19. října 2017 se naše třída vydala na generální zkoušku představení Děsnej pátek do Městského divadla v Brně. Celý výlet jsme zahájili hodinou českého jazyka. Jakmile nás tramvaj v Brně dovezla k divadlu, čekali jsme dvacet pět minut, než nás do divadla pustili. Poté, co nás pustili dovnitř, jsme se usadili do hlediště na přední sedadla a čekali jsme na začátek představení. V hledišti jsme neseděli sami. Seděly zde i třídy z jiných škol. Následovala první půlka. Po první půlce následovala patnáctiminutová přestávka. Následovala druhá půlka. V druhé půlce se rozuzlil děj a všechno dobře dopadlo.

Po zhlédnutí představení jsme si sbalili věci a vyšli jsme ven před divadlo. Museli jsme pospíchat, protože jsme nestíhali tramvaj. Představení se nám moc líbilo.

Speciální poděkování patří panu Havlátovi za zprostředkování tohoto představení.

Josef Holfeuer, VI. třída.

Jak šestáci vítají podzim

V jedné hodině výtvarné výchovy naše třída obtiskávala listy potřené temperovými barvami podzimu na papír formátu A3. K tomu jsme tuší minulou hodinu malovali a šrafovali dýně. Tyto dýně jsme následně nalepili na papír s obtisklými listy. Myslíme si, že se nám díla moc povedla a tato hodina byla velice zábavná!

Josef Holfeuer, Sofie Urbánková, VI. třída

Milí spolužáci,
vítejte v páté třídě. Na tomto místě se vám pokusíme ukázat nejen to, co jsme dělali v uplynulém čtvrt roce, ale především, co nového jsme se naučili.

Vaši pátáci

Zpráva a oznámení

Jak zpráva, tak oznámení jsou krátkými slohovými útvary, které mají za úkol informovat čtenáře o nějaké události. Zatímco oznámení sděluje, co se bude dít, ve zprávě se čtenář dočítá o tom, co už proběhlo.

Pro nás se cvičným materiálem k těmto slohovým útvarům stal Memoriál Zdeňka Dvořáka. Jak se Kuba Komínek vypořádal s oznámením, jste všichni mohli vidět na webových stránkách školy, protože právě tam paní učitelka Schimmerová umístila krátce před závody jeho plakát. Jak se Valča s Táňou popasovaly se zprávou, můžete vidět na stránkách Ámosova listu.

No a taky přidáváme životopis. Ten jsme se teda ještě neučili, ale jednou určitě přijde řada i na něj. Napsala ho Bára. Kdo jiný než jeho vnučka by Vám také měl říct, jaký vlastně byl Zdeněk Dvořák?!

I letos se běžel Memoriál Zdeňka Dvořáka v přespolním běhu o Želešickou růži. Už XXXV. ročník!

Dne 27. září se v naší škole shromáždily děti přibližně z dvaceti škol. Všichni zapsaní závodníci obdrželi startovní číslo a poté se mohli společně se svými trenéry i fanoušky vydat na start.

Běželo se opět v sadě za kostelem. Ráno bylo sice zataženo, ale brzy se vyjasnilo. První závod z celkových sedmi byl odstartován v 9:30. Cesta byla po předchozích deštích bahnitá a kluzká a mnoho běžců upadlo, ale naštěstí se nikdo nezranil.

Všichni závodníci běželi statečně a férově a zejména u startu a cíle je očekávalo nadšené povzbuzování fanoušků. Nejhlasitěji se samozřejmě skandovalo, když se na trati objevil některý z našich závodníků. To bylo nadšení, když jako druhá ve své kategorii do cíle dorazila Verča Havlátová!

V poledne proběhlo vyhlášení vítězů a slavnostní ukončení tohoto ročníku, který se velmi vydařil, a my doufáme, že to tak bude i

s tím příštím, pětatřicátým.

A otázka na závěr: Víte, proč se běží Memoriál Zdeňka Dvořáka a vítězi se dává růže? A víte, že Zdeněk Dvořák byl ředitelem v naší škole?

Na první otázku Vám odpovíme, jakmile se nám podaří zjistit více informací. Paní učitelku totiž právě napadlo, že bychom se mohli procvičit i v interview a to je třeba si nachystat! :) Na tu druhou Vám odpoví Bára..

Kdo byl Zdeněk Dvořák?

Na naší škole každý rok probíhá závod v přespolním běhu, Memoriál Zdeňka Dvořáka. Kdo byl vůbec Zdeněk Dvořák? Byl to můj dědeček, který zemřel ještě před mým narozením, takže jsem ho nepoznala. Zeptala jsem se svojí mámy.

Zdeněk Dvořák se narodil 23. září 1932 v Radosticích. Jeho rodina se po 2. světové válce přestěhovala do Želešic.

Vystudoval reálné gymnázium v Brně, potom Pedagogickou školu pro učitele národní školy. Následovalo další studium na Vysoké škole pedagogické – chemie a biologie pro 2. a 3. stupeň.

V době, kdy Zdeněk Dvořák dokončil studium, posílali se mladí učitelé na takzvané umístěnky na praxi. Dědeček se tak dostal na nějaký čas do oblasti, kde bylo v té době učitelů málo, na Karvinsko ve Slezsku. Po odpracování předepsané doby se vrátil zpět domů. Učil v Ořechově, v Želešicích, pak zase v Ořechově. Tady pracoval až do roku 1990.

Necelý rok po revoluci, v září 1990, nastoupil do želešické školy jako ředitel. V této funkci působil dva roky, v roce 1992 odešel do důchodu. Dále však na škole působil jako řadový učitel. Po celou svoji učitelskou praxi vedl „svoje“ děti k férovému jednání, čestnosti, ke sportu. Od počátku podporoval myšlenku i realizaci akce Běh o želešickou růži.

pokračování na straně 8

pokračování ze strany 7

Po celý svůj život sport miloval, pěstoval a propagoval. Od mládí byl všestranným atletem. Běhal, skákal do dálky a trojskok, házel oštěpem, vrhal koule. Miloval míčové i ostatní sporty. Hrál košíkovou, stolní tenis, tenis, volejbal a fotbal. Aktivně hrál v Hajanech, Ořechově a Želešicích. A fotbal byl i jeho sportem posledním.

Zemřel 10. června 1995 během fotbalového utkání v Ořechově u Brna.

Byl to lidský, spravedlivý a čestný člověk.

Slovníkové heslo

V říjnu jsme si pořídili nové čítanky z Taktiku. Jsou bezvadné. Nejdříve jsme četli úryvek z Knihy džunglí a potom úryvek z knihy Tajemná řeka, kterou napsala Enid Blytonová.

Ještě před tím, než jsme začali pracovat s novými čítankami, učili jsme se o naučné literatuře, a tak jsme toho využili a zkusili jsme napsat slovníkové heslo o kobře, která hrála ve zmíněném úryvku z Tajemné řeky dost

významnou roli. Posuďte sami, jak se to povedlo Pavlovi a Dominikovi.

Kobra indická žije v teplých částech Asie. V noci loví myši a krysy. Samice klade do země kolem dvaceti vajec. Hlídá je až do vyklubání mláďat. Kobra se dá vycvičit, i když vlastně neslyší. Při zvednutí píšťaly vztyčí hlavu a podle kolébání fakíra předvádí hadí tanec. Vypadá to, že snad ani neví o svých jedovatých zubech, kterými může všechno živé proměnit na úplně neživé.

Kobra egyptská je velmi jedovatý had. Dosahuje délky až dvou a půl metru. Je hnědá, někdy má na sobě černé pásy. Obývá pouště, stepi a vyskytuje se i ve městech. Loví převážně v noci, někdy i brzy ráno. Ráda se vyhřívá na slunci. V ohrožení na nepřítele syčí a roztahuje takzvanou kápi. Její uštknutí je pro člověka smrtelné. Většinou ale pronásleduje malé hady, žáby, ptáky a zabíjí je svým jadem. Také se živí vejci.

Když vyluštíte tajenku, zjistíte jméno královny, již se jed kobry stal osudným.

Při ohrožení kobra roztahuje ...

Kobra se ráda vyhřívá na ...

Kobra většinou klade ... vajec

Kobra nejčastěji loví v ...

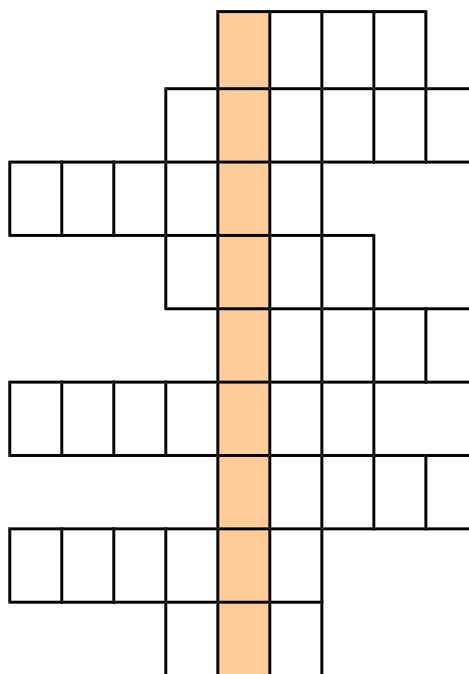
Kobra obývá stepi a ...

Při vystoupení kobry se hraje na ...

Kobra při svém vystoupení předvádí ...

Při svém vystoupení kobra reaguje na pohyby ...

Kobra je ...

Dana Kadlčíková

Sedmáci a reklama

Sedmáci se v rámci výuky slohu věnovali tématu reklamy. Přišli na to, jaké znaky by reklama měla mít, aby se nám doslova vryla pod kůži. Reklamou se snažíme zaujmout, přesvědčit. Vyzkoušeli jsme si to také prakticky. Jak se sedmákům reklama na jejich třídu, školu či zemi povedla, můžete posoudit sami.

TAHLE 7. TŘÍDA NENÍ ŽÁDNÁ BÍDA
CHCEŠ-LI SE K NĚM PŘIPOJIT, STAČÍ MOZEK ZAPOJIT

ZA'BAVA ZA VŠECH* OKOLNOSTÍ

YOU'RE WELCOME

e = mc²
 $\frac{3}{7} = \frac{6-30}{15-70}$
 $d + \beta = d \cdot \gamma$
 $x + 32 = (22 + 9) \cdot 2$
 $x + 32 = 32 \cdot 2$
 $x + 32 = 65 \cdot 7 - 32$
 $x = 32$

LIMITOVANÁ EDICE - 2 ROKY UŽ MOŽE DLOUHOU NENÍ

Pavel žel doma
Pavel žel
domů PRUT
Dobný den, vyj tam Vás.
rodinní vin X Vín Velký

*** KROMĚ TESTŮ, ŽKOUŠEK, I, apod.**

Štěpánka Rýparová, VII. třída

Zš Zelešice

Chcete se naučit novým jazykům?
Chcete poznat super kamarády a strávit s nimi den?
Chcete se 9 let kvalitně vzdělávat?
ANO?
PAK TU PRO VAŠ MÁME SKVĚLOU NABÍDKU!

Zš Zelešice je:

- moderně vybavená
- prostorná
- ZDARMA
- naučíte se spoustu věcí

NEVÁHEJTE A ZAREGISTRUJTE SE NA: www.superskola.cz

UŽ VÍCE JAK 150 DĚTÍ SE U NÁS VEDEĽAVÁ

Viktorie Skorusová, VII. třída

Hledáte tu
NEJLEPŠÍ
za'bauu, kamarády,
akce, cukrárny???

ŽELEŠICE

jsou pro vaš tím
NEJLEPŠÍM místem!

Lucie Žmolová, VII. třída

ČESKÁ REPUBLIKA, DOMOV MŮJ

Tradiční české pivárny
České památky
České krajiny
České bradny

Ondřej Havránek, VII. třída

72 hodin aneb údržba větrolamu

KŘÍŽOVKA S VÝHROU PRO 1. STUPEŇ!

Jak dokážu vyplnit křížovku?

Přečti si článek o práci svých starších spolužáků na větrolamu a půjde to samo.

Co je výhra?

Výhrou je překvapení - zpestření svačiny a bude se vydávat těm, kdo přinesou celou správně vyluštěnou křížovku.

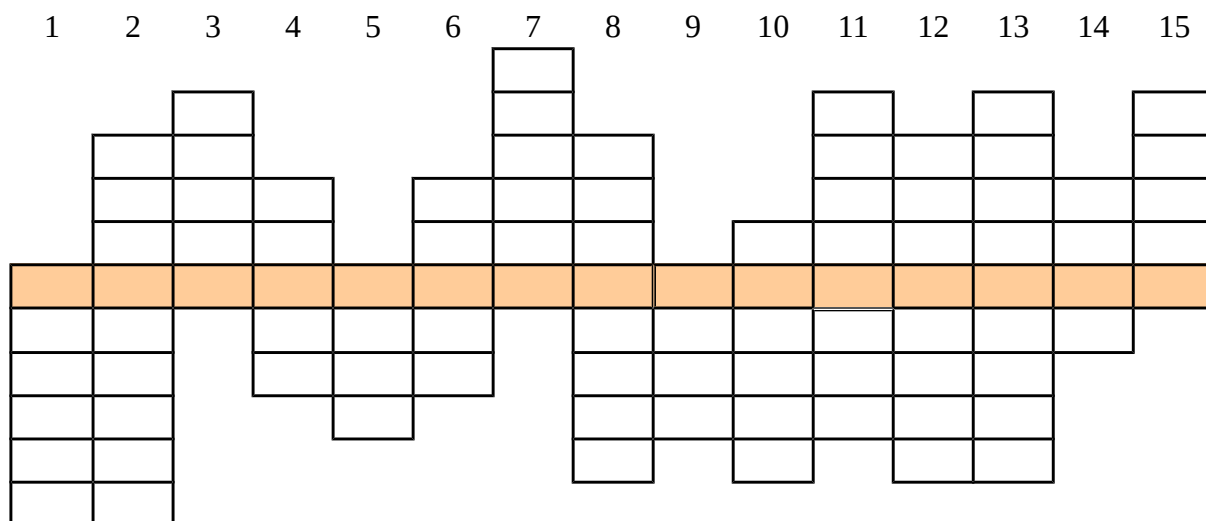
Kde a kdy si ji můžu vyzvednout?

O přestávkách, v kabinetě v přízemí, takzvané do vyčerpání zásob.

13. října 2017 se žáci 2. stupně naší školy zúčastnili projektu 72 hodin. Vloni jsme v tomto projektu vyráběli krmítka, tentokrát pro ně znamenal práci v přírodě. Pustili se do podzimní údržby větrolamu, který byl vysázen na jaře v polích jižně od Želešic.

Co to je větrolam? Je to vlastně spousta do řad vysázených stromů – někde celkem nahusto, jinde se nechala mezera na projítí. Představte si, že se tam sázelo 1450 stromů (duby, habry, lípy a třešně) a 730 keříků (dřiny, ptačí zoby, řeštláky, kaliny a svídy).

1 nežádoucí rostliny – 2 plotem obehnaný prostor – 3 dřevina s kmenem – 4 celozelená rostlina, pokrývá půdu jako koberec – 5 druh stromu (také vysazený ve větrolamu) – 6 nástroj na hrabání – 7 toto roční období – 8 naše obec – 9 velká plocha půdy, kde se pěstuje např. obilí nebo třeba řepa – 10 strom s červenými plody, které rostou často po dvou – 11 druh keře (také vysazený ve větrolamu) – 12 výsadba stromů proti větru – 13 pokrývání záhonů např. slámou, trávou nebo kousky kůry – 14 zemina, hlína – 15 směrem na jih

Až větrolam vyroste, bude brzdít vítr, který se po polích kolem prohání s velkou silou. Bude také zabráňovat vodní erozi, poskytovat úkryt zvířím a díky němu bude zpřístupněna krajina stinnou cestou, která povede kolem. Také tam najdou místo k životu druhy rostlin a živočichů, které by na obyčejném poli žít nemohly.

Naším úkolem bylo jednak vytrhávání vysokého plevele z okolí mladých dřevin, jednak mulčování záhonů travou posečenou na okolních zatravněných pásích. Mulčovat znamená pokrýt okolí rostlin materiálem, který zabráňuje většímu odpařování vody, promrzání půdy a také růstu plevele.

Celý větrolam je zatím takové miminko (asi 50centimetrové dřeviny) a je třeba jej chránit – proto je oplocen, tomuto oplocení se říká lesnická oplocenka – například před nenechavými zoubky zajíců a srnek...

Děkujeme všem pracantům, kteří se pustili s vervou do hrabání a nošení trávy i vyškubávání nežádoucích rostlin. Díky, že po nás nezůstaly pošlapané stromečky, ale kus dobrého díla.

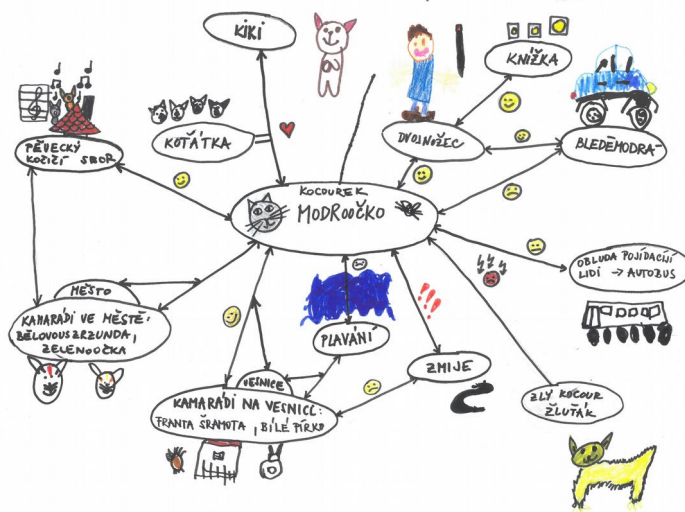
Terezie Vařeková

Začínáme s Modroočkem

Prvňáčci si ve školní družině oblíbili příběhy kocoura Modroočka. Strávili s ním každý polední odpočinek během měsíce září. Dětem se knížka natolik zalíbila, že jsme jeden týden v družině věnovali „Kočičí škole s Modroočkem“. Hráli jsme postřehové hry, cvičili jsme hbitost v síti utkané z vlny, vyráběli jsme kočky z vlny, skládali kočičí puzzle, hledali rozdíl a relaxovali při kočičí masáži. Dětem bylo za jejich snahu uděleno Kočičí vysvědčení.

Jakmile jsme knihu dočetli, zkusily děti s pomocí paní vychovatelky vyrobit myšlenkovou mapu. Zaznamenaly do ní, co si z knihy zapamatovaly. S kým se

kocourek setkal, kdo se stal jeho kamarádem nebo naopak nepřitelem, jeho zážitky z města i z vesnice. Jak se dětem jejich první myšlenková mapa povedla? Posuďte sami!

Iveta Schimmerová a děti z I. oddělení ŠD

Hod' kostkou a vymysli příběh

Děti ze čtvrté třídy vymýšlely ve školní družině příběh, který jim určila hrací kostka. Jak? Podívejte se na zadání. Pokud máš odvalu, zkus si hodit kostkou a vymysli svůj příběh, který může být zveřejněn v jednom z následujících čísel školního časopisu.

Místo, kde se příběh odehrává.

1	na poušti	4	na cizí planetě
2	na stromě	5	pod vodou
3	na zahradě	6	v letadle

Hlavní hrdina příběhu.

1	žirafa	4	mluvící papoušek
2	plyšový medvěd	5	velryba
3	malý kluk	6	obr

Slovo, které musí zaznít v příběhu.

1	vesele	4	krysa
2	okolí	5	jídlo
3	pochod	6	potkali

Iveta Schimmerová

Obr na stromě

kde: na stromě

hlavní hrdina: obr

slovo v příběhu: krysa

Byl jednou jeden obr a ten měl domek na stromě. Odtud měl nádherný výhled na obchod, do kterého chodil nakupovat. Když se vracel z obchodu, potkal krysy. „Obře, koupil jsi sýr?“ Obr odpověděl: „Mám jen ementál, nevím, jestli vám bude chutnat, krysy.“ „Ano, ano,“ žadonily krysy. Dal jim ementál a šel domů.

Tam na něj čekaly další krysy a zase loudily ementál. „Proč? Proč?“ zvolal obr.

Krysy otravovaly obra každý den, když chodil na nákup. Obr jim vždycky koupil ementál. Nakonec se našel a odstěhoval se. Našel si nový strom a těšil se, že tady ho nebudou krysy otravovat. Dům byl krásný, jako nový. Když šel obr po únavném dni spát, zdál se mu sen, jak ho krysy našly a prosily ho o ementál. KONEC.

Richard Pikna, IV. třída
pokračování na straně 12

pokračování ze strany 11

Žirafa na stromě

kde: na stromě

hlavní hrdina: žirafa

slovo v textu: potkali

Byl jeden starobylý strom. U stromu bydlela žirafa Katy, které bylo 10 let. Pořád, ale doopravdy pořád lezla na strom.

Jednoho dne žirafa Katy ze stromu spadla. Na zemi potkala užovku. Katy jí říká: „Zkus to taky, užovko. Je to zábava.“ Užovka lezla na strom a Katy se k ní přidala. Ale stalo se neštěstí. Katy uklouzla noha, spadla a zabila se. Užovka si toho nevšimla, protože ji šplhání po stromech začalo bavit a lezla dál a dál do koruny stromu. KONEC.

Eliška Paravanová, IV. třída

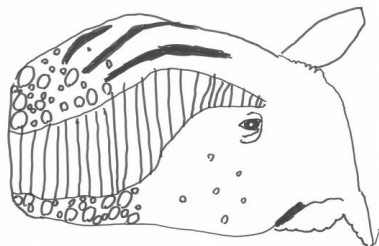
Planeta ryb

kde: na cizí planetě

hlavní hrdina: velryba

slovo v textu: okolí

Na planetě ryb žila byla jedna velryba jménem Bernadet. Kamarádi z okolí jí říkali Berný. Měla ráda slaninu a melouny. Sousedila s panem Kapříkem, se kterým žila paní Kapří-

ková.

Jednoho dne přišel pan Kapřík k Berný a říká: „Pojedeš s námi na svatbu paní Sumcové?“ „A koho si bere?“ ptá se Berný. „Pana Sumce, který je návrhář domů,“ odpověděl pan Kapřík. A tak jeli. Paní Kapříková měla růžový top a Berný modré šaty. Pan Kapřík říká: „Máš nádherné šaty, Berný. Kde jsi je koupila?“ „Ale, ty jsem koupila v sekáči.“ „A jsme tu,“ zvolala náhle paní Kapříková. Když vystoupili z auta, uslyšeli svatební pochod ta, ta, tá... Pan farář Štika povídá: „Pane Sumec, berete si paní Sumcovou za ženu?“ „Ano,“ odpoví pan Sumec. „A vy, paní Sumcová, berete si za muže pana Sumce?“ ptá se farář. Paní Sumcová zaváhá: „Eh, eh, já nemůžu,..." a uteče pryč. Berný byla v šoku, chtěla běžet za paní Sumcovou, ale praskly jí šaty. KONEC.

Šimon Cacek, IV. třída

Obr Lojza

kde: na cizí planetě

hlavní hrdina: obr

slovo v textu: jídlo

Jednou ve vesmíru vědci zkoumali cizí planetu. Zjistili, že na planetě žije obr. Pojmenovali ho Lojza.

Obrovi Lojzovi se líbily stromy. A protože byl hloupý, tak snil o tom, jak si bude žít na stromě. Sen se mu jednoho dne vyplnil. Obr se opravdu nastěhoval do koruny velkého dubu. Obr tam žil stovky let. Jednoho dne se stalo, že dub se pod jeho vahou zlomil. Obr kvůli tomu brečel, mrčel a řval. Druhý den si ale vzpomněl, že jeho nejoblíbenější jídlo jsou stromy. A tak svůj zlomený strom snědl. KONEC.

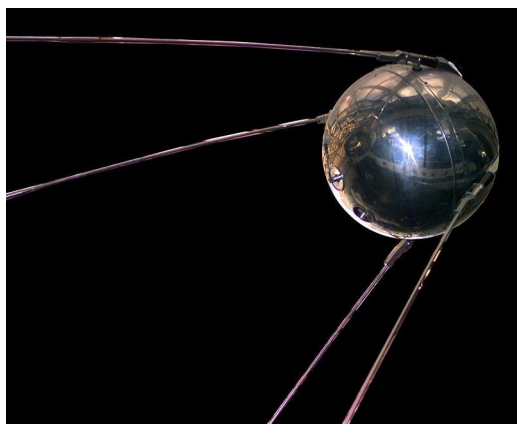
Matyáš Mokry, IV. třída

Historie dobývání vesmíru

V letošním roce si celý svět připomněl vypuštění první družice na oběžnou dráhu světa. Započala se tak kosmická éra lidstva. V tomto a dalších letošních číslech Ámosova listu si připomeneme stručné dějiny objevování vesmíru. Můžete se těšit na informace o dobývání Měsíce, o amerických raketoplánech nebo o právě probíhajících misích na Marsu.

Díl první – První kosmické krůčky

Píše se 4. říjen 1957, na hodinách v řídicí místnosti kosmodromu Bajkonur je 19:28 UTC. Na vrcholku dvoustupňové rakety R-7 je vynášena k obloze první umělá vesmírná družice Sputnik 1. Obsahovala vysílač, který od 4. října do 25. října 1957 vysílal na frekvencích 20,005 a 40,002 MHz pípavý signál, který se ve své době stal symbolem počátku kosmické éry. Vysílaný signál umožňoval poprvé prověřovat zkreslení při přenosu z orbitální dráhy, tedy i vlastnosti atmosféry a ionosféry. Družice oblékala Zemi do 3. ledna 1958, kdy po 1 440 obletech vstoupila do zemské atmosféry a shořela.

Družice měla sférický tvar o průměru 58 cm a hmotnost 83,6 kg. Její tělo bylo vyrobeno ze dvou hliníkových polosfér o tloušťce stěny 2 mm. Uvnitř byly umístěny dva vysílací moduly, bateriový blok, ventilační systém a čidla teploty a tlaku. Polosféry byly spojeny a utěsněny, vnitřek družice byl napuštěn dusíkem o tlaku 1,3 atm. Vnější plášť družice byl rovněž

sférický a zabezpečoval tepelné stínění jádra družice. Tloušťka jeho stěny byla 1 mm. K vnějšku družice byly připojeny dva páry dipólových antén o délkách 2,9 a 2,3 m.

3. listopadu 1957 byla na oběžnou dráhu vypuštěna družice Sputnik 2, na palubě nesla psa Lajku, prvního živého tvora na oběžné dráze Země. K vypuštění byla opět použita raketa R-7. Srdeční tep Lajky byl před vypuštěním 103 tepů/min, v průběhu práce nosné rakety ovšem vystoupal až na 240 tepů/min. Lajka byla uchycena v postroji, který ji fixoval v kabině a umožňoval jí vstát a lehnout si, ale už ne otáčení se v kabině. Strava byla pravidelně podávána formou gelu obsahujícího dostatek živin a vody. Na tělo psa byla připevněna fyziologická čidla umožňující snímání elektrokardiogramu a tepu, dechové frekvence, pohybu a krevního tlaku. Tyto údaje byly předávány pomocí vysílače zpět na Zemi. Původně bylo plánováno, že Lajka bude žít na oběžné dráze 7-10 dnů, následkem vzniklého stresu a přehřátí však zemřela už po přibližně 5-7 hodinách letu.

Michal Špirit

Zdroj obrázků:

https://en.wikipedia.org/wiki/Sputnik_1#/media/File:Sputnik_asm.jpg

https://1gr.cz/fotky/idnes/15/111/cl6h/EPC5f1874_Lajka.jpg

Knihovnička našich žáků

Druhou seriálovou rubriku si pro vás připravili redaktoři z řad žáků. V jednotlivých číslech vám doporučí jednu ze svých oblíbených knížek. Třeba vás některá z nich zaujme a vydáte se pro ni do knihkupectví či do knihovny. Pokud vy sami máte nějaký dobrý tip na pěknou knížku, budeme rádi, když se o něj podělíte.

Deník malého poseroutky: Poslední kapka

Autor: Jeff Kinney

Ilustroval: Jeff Kinney

Hodnocení: ★★☆☆☆

Oblíbená příhoda:

Když ho táta přihlásil do fotbalu a on si při nejdůležitějším zápase hrál s pampeliškami.

Kniha je o ...

klukovi jménem Greg Heffley, kterému se stávají různé příhody, které si zapisuje do svého deníku. Příhody, o kterých píše, většinou nemají šťastný konec, ale opravdu se u nich pobavíte.

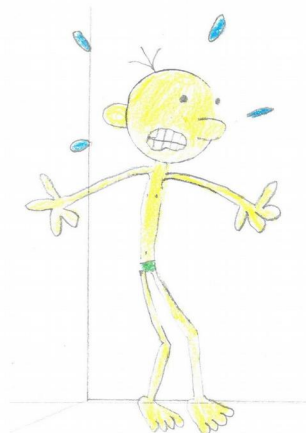
Hlavní postava (popiš ji čtyřmi slovy):

- teenager
- smolař
- snaživý
- nesportovní

Kde se děj odehrává:

Děj se odehrává v Americe v nejméně zvaném městě.

Namaluj obrázek

Josef Holfeuer, VI. třída

Název: Barva kouzel

Autor: Terry Pratchett

Ilustrátor: bez ilustrací

Postavy: Mrakoplaš, Dvoukvítek, Bravd, Lasička

Prostředí (Kde?): na Zeměploše

Čas (Kdy?): neurčeno

Zápletka (Co se stalo?): Mág vyloučený z Neviditelné univerzity, Mrakoplaš, dostane za úkol provést Dvoukvítku po městě Ankh-Morpork, ale v té době tam propukne požár, takže musí utéct. Po cestě potkají hrdiny Bravda a Lasičku. Společně pak zažívají různá dobrodružství, která Dvoukvítek, první turista na Zeměploše, touží zažít.

pokračování na straně 15

pokračování ze strany 14

Osnova příběhu:

1. Seznámení se Zeměplochou
2. a) požár v Ankh-Morporku, setkání Mrakoplaše a Dvoukvítka s hrdiny
 - b) Číslo osm, Mrakoplaš mezi stromy/ve stromě
 - c) Dobrodružství na hoře/okolo hory Wyrtemberg
 - d) v blízkosti okraje
3. Mrakoplaš padá přes okraj do okolního vesmíru

Co se mi líbilo (proč bych doporučil/a):

Vtipně pojatý fantasy příběh; líbí se mi, že si autor vymyslel vlastní svět

3 ukázky z knihy a zdůvodnění výběru (např. hezký popis postavy, zajímavý dialog, napětí, názor, s nímž souhlasím, nebo naopak nesouhlasím...)

„Ty mrňavý (ten, který, přestože má v nose měděný kroužek, stojí v umyvadle plném vody na vrcholu hory Raruaruaha a během zuřící bouře vykřikuje, že Alohora, bohyně blesků, se v obličejí podobá nakaženému uloruahaovému kořeni)!“

Takhle umí nadávat jen Trobové (A Mrakoplaš).

Smrt' pokrčil rameny a na někoho, kdo je pouhou kostrou, to bylo zvláště působivé gesto.

Tahle věta je jednoduše krásná!

„To je potřeba k-“ Dvoukvítek se zarazil. „Nevím, jak bych to řekl v trobštině, obávám se, že Trobové pro to nemají výraz. V naší řeči se to řekne-“ a vydal ze sebe skupinu mimozemských zvuků.
„Pojí-štnic,“ opakoval Mrakoplaš...

Tak už i na Zeměploše znají pojištění?!

Prostor pro kreativitu...

Vypracovala:

Štěpánka Rýparová, VII. třída

Osmisměrka

A	H	H	O	B	A	B	K	A
K	K	Ř	E	M	E	N	Á	Č
R	Ž	N	I	Ž	U	D	B	Y
Ů	A	S	E	B	R	B	L	N
M	M	Í	R	J	E	M	A	A
O	P	K	Á	Z	O	K	S	T
CH	I	J	D	O	Š	V	K	A
U	Ó	O	Š	I	Í	K	Á	S
M	N	H	L	Í	V	A	U	Z

1) Najdi v osmisměrce dvanáct hub a vylušti tajenku:

----- !

2) Vypiš alespoň 3 jedlé houby.

3) Víš, která houba posiluje imunitu?

Lušti, odpovídej a vyhrať! Odměna k vyzvednutí v I. oddělení ŠD.

Iveta Schimmerová

Hádanka

Děvčata ze 4. třídy přetextovala píseň ze známého kresleného seriálu pro děti. Víš, jak se jmenuje jeho hlavní postava?

Pošťák Mat

Pošťák Mat, pošťák Mat, sed na rotoped a jel na výlet.

Pošťák Mat, pošťák Mat vzal poštomat a jel na výlet.

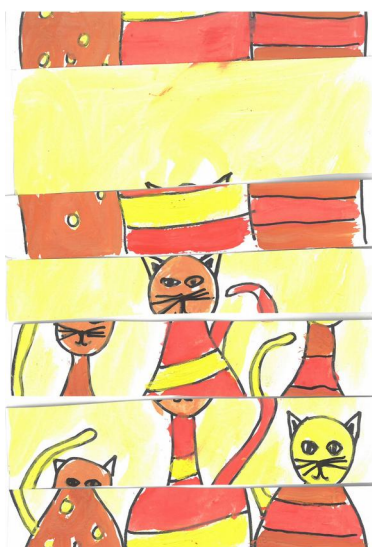
Pošťák Mat, pošťák Mat jede, jede, jede, jede na výlet.

obrázek: A. Hroudná, J. Mihalovičová

Rozstříhej a slož obrázek.

Najdi kočičce její klubíčko.

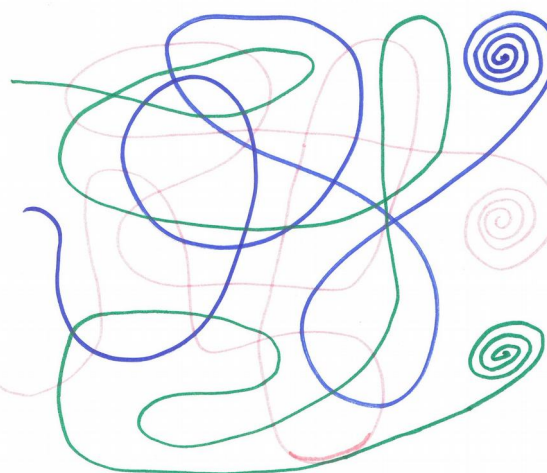
MICKA

LINDA

KULIČKA

Iveta Schimmerová

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice

Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Štěpánka Rýparová (VII. třída), Josef Holfeuer, Sofie Urbánková (VI. třída), Barbora Dvořáková, Taťána Hofmanová, Valerie Minářová (V. třída), Sabina Skorsová, Jáchym Hofman (III. třída)

Termíny uzávěrek čísel V. ročníku: 26. 1., 29. 3, 18. 5.

Kontakt: schimmerova@skolazelesice.cz